

Titel: Die jekke famillieë
Gezelschap: Volkstoneel Kerkrade
Regisseur: Joop Omloo
Schrijver: F. Arnold & E. Bach
Genre: klucht
Datum: 20 november '15

Na wat parkeerperikelen sjees ik binnen in een zaal van een prachtige plek in Kerkrade. Daar aangekomen, val ik in een energiek openingswoord en kan ik even landen alvorens de voorstelling start. Direct valt het decor op. An sich lijkt het de traditionele achterwand, doch deze variant is voorzien van slimme vondsten. Bovendien is het stijlvol en mooi aangekleed. De posterwand van boeken (mèt trapje voor de hoogst gelegen boeken) oogt direct sjiek, evenals de meubels die erin staan. Later blijken er ook hier en daar handige luikjes te zijn waar goed mee gespeeld wordt. En ook de (zorgvuldig samengestelde) aankleding past in het geheel bij het plaatje.

De voorstelling neemt een kleine aanloop, maar zodra men eenmaal op stoom is, dendert de trein ook met volle vaart vooruit. In het begin moet het verhaal worden verteld en maken we kennis met de verschillende personages. Pas gaandeweg zien we steeds meer fysiek spel en hoewel de tekst in het begin zich er niet direct voor leent en je ook je kruit niet te vroeg wilt verschieten, denk ik dat op het gebied van fysiek spel nog wel wat winst te behalen valt. Sommige spelers weten dat iets beter in te zetten dan anderen, maar een klucht heeft nu eenmaal de uitvergroting en die manier van spelen nodig.

Zodra alle spelers de juiste toon hebben gevonden en het publiek zich (nogmaals) heeft genesteld lijkt het alsof er per minuut meer plezier in het spel komt. De reacties vanuit het publiek worden steeds luider en men slaat zichzelf op de knieën van het lachen. De ene speler doet een verwoede poging om boven de lachsalvo's uit te komen, een ander wacht geduldig tot een moment waarop hij of zij een volgende lach kan uitlokken. Bij een eerste voorstelling weet je nog niet precies welke momenten men zal lachen en zelfs dát kan per avond verschillen. Belangrijk is om je voelsprietten hierin uit te zetten en te weten dat je tekst het niet gaat winnen van een volle zaal lachend publiek. En natuurlijk voelt dat als verlies van tempo, maar als je op die momenten blijft doorspelen in stil (fysiek) spel, verlies je geen vaart – integendeel. Ik denk dat hierop nóg meer uit te proberen valt. Je kunt als het ware een extra scène creëren hiermee. Ben je bewust van je lijf, hoe je staat, loopt, beweegt en wat je personage vindt van de situatie. Blijf je als personage telkens weer verhouden tot het verhaal. Probeer het publiek echt als een medespeler te zien, het reageert, speelt en voelt als het goed is met je mee. Als spelers kun je dat niet negeren en zal je ook daarmee moeten en mogen spelen!

Leuke regiekeuze vind ik de terzijdes, de gedachten die we horen van de verschillende personages. Omdat ze vooraf zijn opgenomen en hier en daar niet meer helemaal in het tempo van de voorstelling of het moment passen, werken ze hier en daar remmend. Júist omdat alle spelers op dat moment bevrozen, zou je ook kunnen uitproberen hoe het werkt als je het live (en dus in 'in het moment') doet.

Sommige spelers zijn duidelijk heel goed op elkaar ingespeeld. Zo is het heerlijk naar moeder en dochter te kijken die door hun fysieke spel elkaar telkens een stapje verder kunnen laten gaan. Ook 'Wally' en zijn beste vriend zijn heerlijk in hun tegengestelde uitleg over de schrijver/schrijfster. Hoe fysieker, hoe smakelijker bij deze heren; dit smaakt naar méér! Wat een heerlijke rol(len) van Armand Charlier die zichzelf kan presenteren met zo ongeveer iedere kleur op zijn palet. Doordat hij telkens een andere gedaante aanneemt, kan hij echt uitpakken. En dat doet hij. Het plezier dat daar vervolgens vanaf spat, werkt aanstekelijk. Wat een genot om naar te kijken! Sowieso is het enthousiasme van deze groep spelers een feest voor het oog. De groep spelers is een maf stelletje ongeregeld – het lijkt wel een gekke familie!

Volkstoneel – vermaak, plezier, energie, alle ingrediënten zijn aanwezig. Het publiek had een geweldige avond! Alle plezier met de voorbereidingen voor de volgende voorstelling, maar geniet eerst nog even na van het succes van deze heerlijke familie.

Kiki van Aubel